

KRIŞNA ARCUNA DİYALOĞU

1. Bölüm

Dhritaraştra, arkadaşı Sancaya'ya, “Ey Sancaya, oğullarımın ve erkek kardeşim Pandu'nun yakınlarının, Kurukşetra savaş alanında şu anda ne yapmaya hazırlandıklarını lütfen bana söyler misin?” diyordu.

Sancaya, şöyle cevap verdi: “Ey Kralım! En büyük oğlun Prens Duryodhana, Pandava'ların da senin oğullarının da Gurusu olan Savaş Kumandanı Dronaçarya'nın yanına gidiyor. Şimdi Duryodhana'nın, Dronaçarya ile konuşmasını görebiliyorum. Ona, ‘Efendim! Çok sayıda ünlü/şanlı savaşçıdan oluşan kahraman ordumuza bir bakar mısınız? Bizi destelemek ve bizim için savaşmak üzere çeşitli yerlerden geldiler. Lütfen efendim, Baş Kumandanımız muhterem Bhishma'nın her ne pahasına olursa olsun iyi korunmasını sağlar mısınız?’ diyor.”

Sancaya devam etti: “Ve şimdi, her iki tarafın ünlü savaşçıları, savaşın bozulmasına hazır oldukları işaretini veren kendilerine özgü borazanlarını çalıyor. Aynı zamanda Krişna'nın ve Arcuna'nın da borazanlarını çaldıklarını görüyorum.”

“Arcuna, Krişna'nın [Sanathana Sarathi: Ezeli/Ebedi Sürücü olarak] bizzat Kendisi'nin Sürücülüğünü yaptığı Savaş Arabası'nda oturuyor. Savaş Arabası'nda [Maymun Suretindeki Yüce Mabut] Hanuman'ın resmini taşıyan bir sancak dalgalanıyor.”

“Şimdi Arcuna, Krişna'ya şunları söylüyor: ‘Krişna, lütfen arabayı iki ordunun ortasındaki bir yere sürer misin? Düşmanlarımız olan o kötü Kaurava'ları yakından görmek istiyorum.’”

“Arcuna'nın ricası üzerine, Krişna savaş arabasını ortadaki bir bölgeye sürerek, ‘İşte Arcuna, düşmanlarına iyice bir göz at,’ diyor.”

“Arcuna, her iki tarafta toplanmış olan savaşçıları dikkatle gözden geçirir. Ve ne görse beğenirsiniz? Gördükleri, dedesinden, öğretmenlerinden, kuzenlerinden ve diğer akrabalarından, arkadaşlarından başkaları değil.”

“Arcuna gördüklerinden son derece üzüntü duyarak, ‘Krişna, etrafıma bakınca hisim akrabadan başka kimseyi görmüyorum. Bir krallık uğruna, kendi kanımdan olan bu kimseleri mi öldüreceğim? Hayır Krişna, arkadaşlarımı, akrabalarımı ve yaşlıları kesip öldüremem. Böyle bir katliamın ne zevki olabilir ki? Bunun ne faydası olabilir ki? Tam aksine, kendi insanlarını kesip biçerek bir krallığı kazanmak günahdır,’ diyor.”

“Belki de Kaurava'ların hıstan dönmüş olabilir ve savaş çıkarmak isteyebilirler, fakat benim böyle bir şey yapma mecburiyetim yok. Ben de aynı şekilde hırsa ve kıskançlığa kapılmamalıyım. Ben dövüşmem. Ben onları öldüreceğime onlar beni öldürsün daha iyi.”

Bütün bunları ettikten sonra Sancaya, Dhritaraştra'ya, "Şimdi, Arcuna'nın yayını yere atarak, derin bir üzüntü içinde Savaş Arabası'nın içine çöktüğünü görüyorum," dedi.

2. Bölüm

Sancaya konuşmasına devam ederek Dhritaraştra'ya şunları söyledi: "Krişna şu anda, büyük bir üzüntüye bürünmüş gibi görünen Arcuna'ya bir şeyler söylemeye başlıyor."

Krişna diyor ki: 'Arcuna, nasıl oluyor da tam da son anda birdenbire pişmalık duyarak vicdan azabı çekiyorsun? Şimdi artık vazgeçemezsin, bunun için çok geç! Şüphelerini ve endişelerini bir kenara bırakmalısın. Haydi ayağa kalk ve savaşımaya başla!'

Arcuna soruyor: 'Krişna, böyle bir şey nasıl olabiliyor? Orada duran Bhisma, benim dedem! Bana sevgi yağmuru yağdırmış olan kendi dedemi okla vurmamı mı istiyorsun benden?'

'Bak orada, benim Guru'm Dronaçarya. İnsan kendi Guru'sunu nasıl öldürebilir ki ? Bundan daha büyük bir günah olabilir mi?'

'Doğrusu Krişna, ben bu savaşta büyük bir amaç göremiyorum. Şu anda aklım çok karışık. Dövüşmek ya da dövüşmemek - İşte benim sorum bu!'

'Krişna, Sana sığıyorum. Sana tamamen teslim oluyorum, ne olur bana yol göster.'

Yüzünde büyük bir gülümsemeyle Krişna cevap verir: 'Arcuna, tam bir budala/aptal gibi hareket ediyorsun! Daha onlar ölmeden, akrabalarının, vs.'n,n ölümlerinin yasını tutuyorsun!'

'Yaşam hakkında, ölüm hakkında ve öldükten sonra ne olduğu hakkında herhangi bir bilgin var mı? Görüyorum ki, bu bilgilere sahip değilsin. Eğer sahip olsaydın, şimdi yapmaya çalıştığın gibi korkup kaçamazdın. Bırak da şu kalın kafana bazı inkar edilemez gerçekleri sokayım!'

'Arcuna, senin de en büyük sorunun başkalarının gibi yani, sen kendini beden zannediyorsun. Ayrıca bedenlerin doğup öldüklerini görmeye alıştın. Bütün bu somut örnekler senin Zihninde/ Gönlünde yer etti ve sen şimdi ölüm konusunda endişeleniyorsun.'

'Şimdi söyleyeceklerimi dikkatle dinle. Ne sen ne de Ben, her ikimiz de ona sahip olmamıza rağmen, beden değiliz. Ben bedenimi bir elbise gibi giyerim. Sen de aynı şekilde bedenini bir elbise gibi giyersin.'

'İşte, bedeni giymekte olan bu "Ben" kimdir? Arcuna, Atma'dır O, Atma'dır O! Sırası gelmişken şunu da hatırlatayım ki, Benim Atma'm, senin Atma'n diye bir şey yoktur. Her yerde mevcut olan ve çok sayıda elbise giyen, aynı Atma'dır. Sadece bir tek Atma [Öz; Zât] vardır, o kadar.'